

UVOD

(Mla)dost 'mam!

»Mladost je podobna gorčičnemu zrnu.«

Tema letošnjih Postnih duhovnih vaj bo govorila o nas mladih. Podčrtali bomo dve tematiki: moja mladost in mladost mojih sovrstnikov.

Mladost je najintenzivnejše obdobje rasti. Podobna je semenu, ki je padlo v zemljo. V sebi nosi neverjetne potenciale, ki se bodo lahko razvili samo v ugodnih razmerah.

Odkrivanje samega sebe in svoje lastne podobe, svojih darov in sposobnosti, je osnovna naloga mladosti. Zahtevne razmere današnjega časa nas pogosto ovirajo na poti rasti. »Kaj je moje poslanstvo, kakšen je moj poklic?«, se sprašujem. Toliko je dvomov in neodločnosti.

Kaj pa moji sovrstniki? Mnogo jih živi v velikih stiskah. Bojujejo se za svoj prostor pod soncem in hrepenijo po svobodi. Njihova prihodnost je ogrožena. Ni prav, da bi mladi spregledali stiske svojih vrstnikov.

Mladost je najlepši izraz Boga in podoba Cerkve. Zato mladi prav v Kristusu in Cerkvi lahko najdemo najgloblje odgovore za življenje. Iskanju odgovorov, ki nam jih vsak dan pripravlja naša mladost, bomo namenili letošnje Postne duhovne vaje.

PETEK VEČER

Program

19.00 večerja

20.15 sestanek za animatorje

21.00 skupni začetek

22.00 predstavitev programa, animatorjev in deljenje v skupine

22.30 zgodba in večerna molitev

Predstavitev teme

Pripoved: Jelke

Zavijanje volkov je kot srh spreletavalo pobočje gora. Jelen, ki se je mirno pasel po sočni travi, ovlaženi z roso, se je splašil in stekel prek gozda, kolikor so ga noge nesle.

Mogočno jelenovo rogovje je stresalo veje. Nabrekel in zrel storž se je odtrgal od jelkine veje in se skotalil po grebenu, se odbil od štrleče skale in štrbunknil v vlažno in obširno kotanjo. Prgišče semen je poskakalo ven iz svojega udobnega prebivališča in se razsejalo po tleh.

»Hura!« so enoglasno zakričala semena. »Naš čas je prišel!«

»Uspelo nam je! Tu ni veveric in miši. Minila je nevarnost!«

Navdušeno za začela poganjati kali, da bi opravila nalogo, ki je gorela v njihovem malem srcu, kar je naloga vsakega drevesa: povezovati nebo in zemljo. Zaradi tega drevesa poganjajo globoke korenine v zemljo in stezajo svoje grčave veje proti nebu. Če ne bi bilo dreves, bi nebo že odletelo proč.

Semena so se začela ugnezdovati v zemljo, vendar so hitro opazila, da se pojavljajo težave, ker jih je veliko skupaj.

»Prosim, umakni se malo bolj tja!«

»Pazi vendar! Pognal si mi kalček v oko!«

In tako dalje. Vendar, čeprav so se prerivala in odrivala s komolci, so vsa semena našla prostorček za klitje.

Vsa, razen enega.

Neko lepo in debelo seme je jasno povedalo svojo namero.

»Saj ste trop nesposobnežev! Ko ste tako stisnjena, drugo drugemu kradete prostor in boste zrasla vsa rahitična in nerazvita. Nočem imeti nikakršnega opravka z vami. Če bom

samo, bom lahko postalo veliko, plemenito in mogočno drevo.
Jaz samo!«

S pomočjo vetra je semenu uspelo oddaljiti se od svojih sester in je samo samcato pognalo korenine na gorskem grebenu. V nekaj letih je po zaslugi snega, dežja in sonca zrasla mogočna mlada jelka, ki je vladala nad dolinico, kjer so pa njene sestre postale gozd, ki je dajal senco in svež odih popotnikom in gorskim živalim. Seveda ni manjkalo problemov.

»Miruj s temi tvojimi vejami! Zbijaš mi iglice!«

»Zakrivaš mi sonce! Odmakni so bolj tja ...«

»Kuštraš mi grivo.«

Samotna jelka jih je opazovala posmehljivo in naduto. Imela je sonca, kolikor ga je hotela, in prostor, kolikor si ga je želela. Toda neke noči proti koncu avgusta so luna in zvezde izginile pod vojsko velikih grozečih oblakov. Med pišem in vrvežem je veter zavil z močnimi in vedno silnejšimi sunki ter se znesel nad gorami.

Jelke v gozdu so se stisnile druga k drugi, se tresle, pa se tudi ščitile in podpirale med seboj.

Ko se je vihar pomiril, so bile jelke izčrpane od dolgega boja, vendar so ostale žive.

Od nadute samotne jelke je ostal le okleščen in žalosten štrcelj na gorskem grebenu.

Naslednjo pomlad so sončni žarki božali na desetine nežnih kalčkov, ki jih je rahel vetrič zibal sem in tja. Med vejami jelk je veliko ptičev in veveric našlo zatočišče. Ko je minila zima, so okoli mogočnih debel pognale rastline in cvetovi v tisoč barvah. To je bil nenačrtovan dar, ki sta ga veter in dež poklonila goram.

Temne plati mladosti - obupovanje

Na pomoč!

Samo te besede še lahko izkričim iz dna svojega srca.

Vse se spreminja v mojo nesrečo.

Najrajši bi molčal.

V svoji zmedi nisem več nič.

Nujno je, Gospod, daj, da te začutim v sebi.

Vsega se izročam tebi, saj sam ne obstajam več!

Vse postaja prazno...Naj pride, kar hoče!
V svojem obupu vsaj ne bom več ošaben.

Vse počiva na tem dejanju vere.
Polagoma izginjam vate.
Kar sem kričal iz obupa, postaja upanje.
»Kadar sem slaboten, sem močan.«
Nadvse ubog sem, zato sem priklenjen na tvoje zaklade.

Zakaj moram čakati na zmedo, da se pretočim vate?
Gospod, bodi zares gospodar mojega srca.
Hvala ti tudi za to!

Svetle plati mladosti - Pozitivna drža

Sama ne morem mimo dogodkov, ljudi, odnosov z njimi, ne da bi me to zaznamovalo. Ne težim k nekim posebnim dosežkom ali kaj podobnega, bolj si želim in se trudim, da bi znala živeti, kar mi življenje prinaša sproti - opaziti dobre plati, tudi ko je življenje boj. Zaupati vijugastim potem Božje previdnosti zame ni enostavno. Odkar se spomnim, pa me zelo prevzemata glasba in don Bosko!

Veliko svojega prostega časa preživim med mladimi in otroki kot animatorka. Takšna intenzivnost me sili, da se tudi odmaknem in sama iščem odgovore. V tem razdajanju je nekaj brezskrbnosti in pristnega veselja in nekaj preizkušanja same sebe. Vera utrjuje moje odnose, v tem pa sprejemam ljubezen, ki mi jo daje Bog in se je ne bojim podarjati naprej.

Skupaj z drugimi se trudim biti na način, da drug drugega bogatimo, saj mi prav odnosi lepšajo življenje, če se zanje trudim in se jim odprem. To je zame bistveno, kar velja in ostane zapisano z zlatimi črkami v človeku, mu daje veselje, trdnost in srečo. (Salezijanski vestnik, mar-apr in jul-avg 2006)

SOBOTA DOPOLDNE

TEMA 1: Moja mladost

Program

- 09.00 uvod v temo 1 - moja mladost: film, vsebinska izhodišča
- 09.30 delo po skupinah
- 11.00 odmor
- 11.30 nadaljevanje dela po skupinah
- 12.30 molitev in 13.00 kosilo

Uvod v temo

Film

- reportaža s srednješolske zabave
- iz filma Juno (o najstniški nosečnosti)
- iz filma Otroci s postaje Zoo (mladi in droge)

Vsebinska izhodišča

1. Spoznam izzive in pasti svoje mladosti
2. Odkrivam svoje talente in svoje poslanstvo kot Božji dar

1. Predstavitev v skupini

Pet stvari

Vsak pove svoje ime, osnovne podatke (katere točno, določita animatorja) in pet stvari, ki so mu všeč na samem sebi – zunanje ali notranje. Takšna predstavitev lahko poteka v krogu, lahko se podaja žogica, lahko se najprej o tem pogovorijo v parih ...

Car

Udeleženci sedijo v krogu, v katerem je en stol premalo, tako da eden stoji. Tisti, ki stoji, mora povedati, kaj je v svojem življenju počel zanimivega, zabavnega ... Lahko pove tudi za krajše obdobje (npr. danes zjutraj). Primer izjave: »Kdo je že kdaj prišel na Triglav?«, »Kdo je danes zjutraj pekel palačinke?« in podobno. Tisti, ki so to že počeli, se presedejo, spraševalec pa poskuša zasesti prazen stol. Če tega ni počel nihče v skupini, mu vsi rečejo: »Car!«.

2 . Vstopna dinamika

Kdo sem?

Udeleženci vstanejo. Animator začne brati niz osebnih nasprotujočih si lastnosti. Če menijo, da njih opisuje prva možnost (npr. lev), naj se postavijo na levo stran prostora, če pa jim je bližje druga možnost (npr. jagnje), na desno stran.

Jaz sem (bolj):

- lev ali jagnje
- zajec ali želva
- zadovoljen ali nezadovoljen
- oseba iz ozadja ali oseba v ospredju
- tisti, ki sodeluje, ali opazovalec
- sproščen ali zapet
- poslušalec ali govornik
- mislec ali človek z občutji
- previden ali pustolovec
- organiziran ali neorganiziran
- oseba, ki sledi, ali rojen vodja
- spontan ali previden

Edinstvena tombola

Razdelimo razpredelnice in pisala. Voditelj bere besedilo (izjave) iz naključnega polja tombole. Če je to za udeležence zanimivo, jih zabava ali to radi in dobro počnejo, naj tisto polje tudi označijo. Če je v polju prazna črta, naj tja napišejo primer svoje spretnosti, sposobnosti ali talenta. (Npr. polje U-3 pravi »Rad berem«. V tem primeru na črto napišejo svojo najljubšo knjigo.)

Ko označijo pet polj, zakličejo: »Jaz sem edinstven!« Kdor je to dosegel lahko z igro nadaljuje še naprej. Igra traja, dokler vsi udeleženci ne označijo petih polj oz. ne preberemo vseh izjav. Če se animatorjem zdi primerno, si lahko udeleženci nato rezultate podelijo v manjših skupinah ali pa to služi kot osebna predstavitev pred celotno skupino.

	U	N	I	K	A	T
1	Znam popraviti različne stvari _____	Sem dober poslušalec	Rad hodim na sprehode in spodbujam druge	Rad umetniško ustvarjam	Kar znam, rad prenašam na druge	Rad obiščem starejše in se z njimi pogovarjam
2	Rad imam čisto in urejeno sobo	Rad preizkušam stvari, ki jih še nisem počel	Moje ime _____ Moja posebna sposobnost _____	Rad kosim travo in delam na dvorišču	Sem dober v športu _____	S stvarjo se ukvarjam, dokler ni dobro narejena
3	Rad berem _____	Rad izvem vse, kar je mogoče, o kakšni stvari	Rad kuham in pečem	Sem dober v gledališču in rad igram	Rad skrbim za male otroke	Rad pomagam drugim in iščem možnosti za dobra dela
4	Kar obljubim, tudi izpolnim	Imam dobre ideje	Dobro se spoznam na računalnike	Rad plešem	Dobro znam ravnati z živalmi	Rad pišem
5	Lepo pojem	Znam spraviti druge v smeh	Rad igram instrument _____	Sem velik optimist	Dobro vzgajam rože	Rad se smejem

3. Vsebinski del

Pogovor o lastni vrednosti

Skupina se razdeli v tri ali štiri podskupine. Za uvod v pogovor vsaka skupina dobi eno izmed spodnjih vprašanj. Najprej nanj odgovori sama, nato pa z njim opravi anketo v celotni skupini. Nato podskupine pregledajo rezultate in se o njih pogovorijo. Rezultate in svoje mnenje vsaka podskupina predstavi celotni skupini. To je tudi iztočnica za pogovor.

Vprašanja

1. Zunanji videz je za uspešnost v družbi pomemben:
zelo kar precej srednje malo ni pomemben
2. Mediji vplivajo na to, kakšno mnenje imamo o samih sebi:
zelo kar precej srednje malo ne vplivajo
3. Koliko mladih misliš, da ima danes nizko samopodobo zaradi modne industrije?
skoraj vsi veliko polovica malo nihče
4. Če bi (ti osebno) dobil povabilo na avdicijo s strani modne agencije, bi se odzval?
da ne ne vem

Glavno sporočilo

Odkriti, da smo pod velikim medijskim pritiskom, ki oblikuje idealno (predvsem telesno) podobo. Spoznati, da smo dobri, lepi in edinstveni tudi če ne ustrezamo modnim standardom. Vsak ima veliko sposobnosti in vrlin, zaradi katerih je lahko ponosen sam nase. Največjo vrednost pa imamo zato, ker nas je Bog ustvaril takšne, kakršni smo.

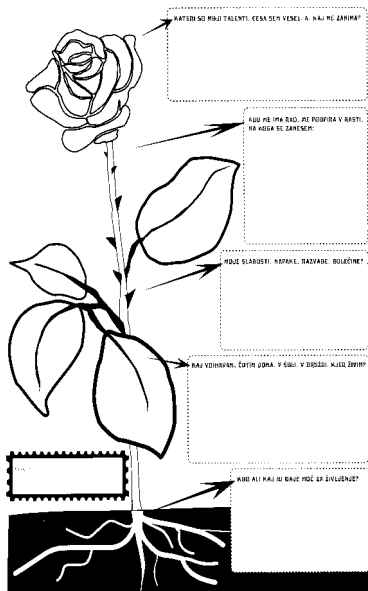
Vrtnica – pogovor o samemu sebi

V sredini med udeleženci (naj) stoji vaza oz. »teglc« z vrtnico (lahko je izdelana iz papirja). Okoli vrtnice je razporejeno različno orodje: motika, vrtno škarje, škropilnica, rokavice, knjiga o vrtnarjenju, mogoče gnojilo ... (tudi to je lahko narisano ali pa pravo). Animator razloži, da vrtnica predstavlja

nas same. Predstavlja naše življenje do danes. Predstavlja našo mladost. Udeležence naj naštejejo čim več podobnosti med vrtnico in samim seboj. Kaj pomenijo: korenine, trnje, listi, steblo, cvet ...

Sporočilo

Vsak del vrtnice ima točno določen pomen, določeno simboliko, ki jo lahko prenesemo na našo mladost.

Korenine: predstavljajo naše rojstvo, predstavljajo naš krst. So izvor, izvir in vir našega življenja, dajejo nam moč za rast.

Trnje: moje napake; skušnjave (spolnost, droge); slabe lastnosti; bolečine; razvade (lenoba, odvisnosti npr. alkohol, cigareti, mamila, računalnik ...)

Listi: stvari, ki jih vdihavam vsakodnevno, moja družba, ki sem si jo sam izbral. Listi predstavljajo moje lastnosti in moj stik z okolico

Steblo: predstavljajo osebe, na katere se lahko zanesem, prijatelji, družina ... Bog ... vera

Cvet: moji talenti, ki sem jih že razvil, jih še razvijam

Pogovor

Imamo tudi različno orodje, ki simbolizira našo okolico, sodobni svet v katerem živimo. Dobro in slabo. Kaj vse lahko postorimo s tem orodjem, da vrtnica bolje raste. Na voljo imamo: gnojilo, škropilnico, škarje za obrezovanje, vrtnarski priročnik ...

Sporočilo

Gnojilo: prestavlja našo duhovno hrano Boga, vero, ljubezen. Na drugi strani je gnojilo lahko slabo npr. materialne dobrine in brezciljno životarjenje.

Škropilnica: voda predstavlja informacije, ki jih sprejemamo vase. Slabe in dobre...jih znam pametno procesirati ali jim vsem.povprek slepo verjamem

Škarje: počasi oblikujem svojo mladost...? ali jo želim kar na hitro odstriči, kakor to dela današnji svet?

Vrtnarski priročnik: se učim iz Evangelijev ... ali iz "facebooka"....

Dejavnost

Ob koncu udeležencem razdelimo liste, na katerih je narisana vrtnica.

V cvet bi vsak napisal: svoje talente, talente, ki jih še razvija, kaj zna, kaj ga veseli. Kaj so moji cilji v življenju...?

Na steblo: Kdo me ima rad? Kdo me podpira v rasti? Kdo mi pomaga pri duhovni rasti? Na koga se zanesem?

V liste: Kaj me dela dobrega? Kaj storim koristnega? Sem animator? Pokažem da poznam Jezusa? Kako?

V trnje: Kaj pa so moje napake? Se jih zavedam, jih poskušam odpraviti, grem k spovedi... ali kar pustim, da me trnje preraste? Katere pa so moje slabe navade, razvade, slabi odnosi...

V korenine: kdo in kaj mi daje moč za življenje? Je to molitev...? Kje črпам energijo za delo...se priporočam Bogu, Mu zaupam...?

Pogovor o darovih

Po prostoru razporedimo kašipote (prazni listki v obliki puščic). Potem se za začetek pogovorimo o kašipotih (par minut, ne predolgo), ki jih srečujemo vsak dan na naših poteh v šolo, v mesto, na potovanju ... Kakšni so, kam nas usmerjajo in ali izpolnjujejo svoj namen?

To je dobro izhodišče za pogovor.

Razlaga simbola kašipota

- kašipot stoji ob poti in usmerja
- pomeni trdnost in zanesljivost
- pomaga popotniku
- prebudi željo priti do cilja
- kaže pot do cilja

- na poti, ki pelje do oddaljenega cilja, ni dovolj samo en kaŕipot, potrebujemo jih veĉ, ker drug drugega dopolnjujejo
- ni dovolj samo puŕĉica, ki nakazuje smer, temveĉ mora biti na njem jasno nakazana vsebina – kam peljejo

Oporne toĉke

Tudi naŕe ŕivljenje je potovanje, naŕa mladost pa je pomembna etapa.

Mladost je zaĉetek ŕivljenja, in prav danes svojemu ŕivljenju doloĉaŕ smer in cilj.

Kako pa naj vem, kam naj grem, kaj naj delam, kaj naj postanem? Kaj pa je (moj) smisel? Kaj sploh je moje poslanstvo? Se mogoĉe skriva v Cerkvi? Kaj pa lahko Cerkvi in njenemu obĉestvu sam ponudim. Se mi to spleaĉa?

Bog mi je dal DAROVE, in ĉe jih sebi odkrivam, razvijam, me bodo v ŕivljenju usmerjali k cilju. Kakor ĉlovek sledi kaŕipotom, tako v ŕivljenju odkrivamo svoje talente in jim sledimo, da bomo naŕli pravo pot (poklic, stan ...), ter da bomo sami sreĉni in bomo osreĉevali tudi druge. Prek tega pa bomo dosegli cilj: nebesa - veĉno sreĉo pri Bogu.

Vsak izmed nas je obdarovan z razliĉnimi zmoŕnostmi – darovi (talenti). Vsakdo ima kak talent, nihĉe pa nima vseh. Talenti so poloŕeni v nas. So kot seme, rast semena pa je treba spodbujati. Nekateri talenti v meni so ŕe odkriti, jih ŕe razvijam, dosti pa je ŕe neodkritih in me bodo bogatili, ĉe jih bom razvijal. Poklican sem, da jih razvijam v dobro drugim in sebi.

Dejavnost ob koncu

Ob koncu skupino povabimo, da si razdeli kaŕipote med seboj. Razloŕimo jim, da so ti kaŕipoti njihovi darovi, talenti, ki so jih prejeli od Boga. Vendar so ŕe prazni. Njihova naloga je, da na te kaŕipote napiŕejo nekaj svojih svoje talentov. Na zadnjo stran pa napiŕejo, kako sami uporabljajo te talente razvijajo v dobrih delih, s katerimi osreĉujejo bliŕnje.

Odkrivajmo svoje poslanstvo

Temo o poslanstvu lahko začnem z igrico evolucija. Na začetku vsak predstavlja jajce in ga oponaša s tem, da se tolče s pestjo po glavi. Nato si mora najti drugo jajce, s katerim odigra igro kamen, škarje papir. Kdor v igri zmaga napreduje in jajca v kokoš (oponaša jo s kokodakanjem in kriljenjem s komolci). Kokoš zopet najde drugo kokoš s katero odigra igro. Kdor zmaga v igri kamen, škarje, papir, napreduje v opico (oponaša opico). Opica, ki zmaga na koncu igre postane človek (vstane). Vsak more igrati igro kamen, škarje, papir le z živaljo iste vrste. Na koncu ostanejo od vsake vrste po ena žival, ostalo pa so ljudje.

Pogovor

Zgornja dinamika nas služi kot dobro izhodišče za pogovor ob naslednjih vprašanjih.

- Kaj pomeni poslanstvo?
- Čas mladosti je namenjen odkrivanju poslanstva. Kako naj prepoznam svoje poslanstvo?
- Me skrbi, se čutim odgovornega za izpolnitev poslanstva?
- Imam koga, ki mi pri tem pomaga?
- Kakšno mesto ima Bog pri tvojem poslanstvu?
- Ali meniš, da sta poslanstvo in njegova uresničitev povezana z Bogom ali je odvisno zgolj od tebe?
- Zakaj je iskanje pravega poslanstva tako zahtevno? Kako to vpliva na tebe in na skupnost?
- Na kakšen način lahko pomagaš tudi drugemu pri odkrivanju njegovega poslanstva?
- Ali je vsak posameznik na nek način poslan?

Dejavnost

Vsak nariše svoj časovni trak, ki predstavlja njegovo življenje in ga razdeli na tri dele – PRETEKLOST, SEDANJOST IN PRIHODNOST. V prvi del – preteklost, vsak napiše kaj je za odkrivanje in uresničitev svojega poslanstva že storil, katere osebe so pomembno vplivale nanj. V drug del- sedanjost napiše, kako svoje poslanstvo danes. V tretje- prihodnost po kaj bi na tem področju še želel narediti, spremeniti, odkriti.

SOBOTA POPOLDNE

TEMA 2: Mladost mojih sovrstnikov

Urnik

- 16.00 uvod v temo 2 – mladost mojih sovrstnikov (uvodni film, kratek nagovor ob filmu)
- 16.00 delo po skupinah
- 18.00 večerja

Film

- Lifehouse skit (pantomima o mladostniku v odnosu do Stvarnika in skušnjav)
- Dove-Modna industrija
- Validation (nalegljivost nasmeha)

Vsebinska izhodišča

1. Moje poslanstvo je, da odprem oči za stiske svojih vrstnikov
2. Bog želi, da sem dejaven in pomagam bližnjemu v stiski

1. Vstopna dinamika

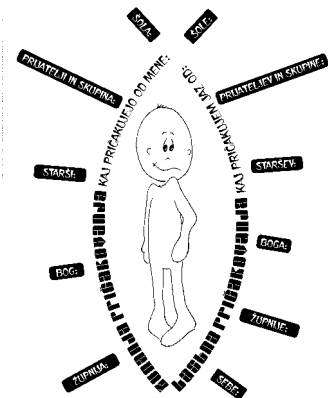
Gordijski voz

Postavimo se v krog in zapremo oči. Iztegnemo roke, jih prekrizamo in se naključno primemo za roke. Nato odpremo oči in odvežemo gordijski voz.

Učimo se odgovornosti

Pri tej dinamiki gre predvsem za iskanje tiste lastne odgovornosti, ki jo imamo, ter za odgovornost, ki jo pričakujemo od nekoga.

Udeleženci dobijo delovni list. Sledi čas za osebno delo ob delovnem listu: kaj pričakujem jaz od ... in kaj pričakujejo od mene ..., nato pa si lahko svoja

razmišljanja podelimo v manjših skupinah ali pa vsi skupaj oblikujemo plakat (povečan delovni list).

2. Vsebinski del

Pogovor na temo odgovornosti do drugega

1Mz 4, 9 – 16

GOSPOD je rekel Kajnu: »Kje je tvoj brat Abel?« Odvrnil je: »Ne vem. Sem mar jaz varuh svojega brata?« In GOSPOD je rekel: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata vpije iz zemlje k meni. Bodi torej preklet z zemlje, ki je odprla svoja usta in iz tvojih rok sprejela kri tvojega brata! Ko boš obdeloval zemljo, naj ti ne daje več svoje moči, blodil in begal boš po svetu.« Kajn je rekel GOSPODU: »Moja krivda je prevelika, da bi jo mogel nositi. Glej, danes me izganjaš iz dežele in moral se bom skrivati pred tvojim obličjem. Blodil in begal bom po zemlji. Kdor koli me bo našel, me bo ubil.« GOSPOD pa mu je odgovoril: »Ne tako; kdor koli ubije Kajna, bo sedemkrat maščevan.« In GOSPOD je dal Kajnu znamenje, da ga nihče, ki bi ga našel, ne bi ubil. Kajn je odšel izpred GOSPODOVEGA obličja in se naselil v deželi Nod, vzhodno od Edena.

Aktualizacija odlomka

Odlomek se navezuje na odgovornost vsakega izmed nas do svojega brata oz. sestre.

Kakšna je moja odgovornost do brata, sestre, sošolca ...? Po manjših skupinah (oblikujemo jih spontano) se pogovarjamo o svojem odnosu do sovrstnika na temo: »Sem mar jaz varuh svojega brata?«. Tu je nekaj izhodišč:

- S kakšnim težavami se srečujejo moji sovrstniki? Si zatiskam oči? Mi je vseeno?
- So mladi danes zadovoljni? S čim so zadovoljni, s čim niso zadovoljni?
- Se zavedam posledic dejanj, ki jih opazim pri mladih v družbi? Si upam kdaj na to opozoriti?
- Kakšen je vpliv sovrstnikov na mlade? Kako lahko jaz vplivam?
- Kaj lahko jaz storim? Kje vidim pot? Kje vidim svoje poslanstvo?

- Kako lahko jaz živim svojo odgovornost do drugih?
Nato poiščemo glavne ovire in težave, ki pestijo mlade in jih zapišemo na papirnate trakove.

Pogovor o sočutju do drugega

Debata o tej temi je primerna za starejše mlade. Pri pogovoru prav tako lahko izhajamo iz že omenjenega svetopisemskega odlomka *1Mz 4, 9 – 16 ali pa iz filma, ki smo ga videli v uvodu.*

Vprašanja se na nanašajo na sočutje:

- Ali sploh znamo prisluhniti sočloveku, ga opazovati in v njem opaziti, da imate težave in kliče na pomoč?
- Ali se odzovemo na take klice?
- Kakšen je naš odgovor na take klice?
- Kakšna je današnja vzgoja in kaj so njene nevarnosti v smislu individualizacije ali skupnosti?
- Koliko so naše oči »odprte«?
- Smo selektivni? Ali drži rek, da več kot dajemo več prejemamo ali se raje držimo sebičnosti in preračunljivosti
- Ali so moje lastne potrebe pomembnejše od potreb skupnosti?
- Ali še vedno želimo pomagati, tudi če rezultati niso vidni?
- Zaupanje v humanitarne organizacije – korupcija?
- Ali država dovolj in pravično poskrbi s prerazdeljevalnim sistemom socialne pomoči/ vprašanje enakopravnosti (Romi)

Zgled - premagovanje ovir in strahov

Preko igre zaupanja (podajanje osebe, ki se prepusti zaupanju skupine) animator udeležence uvede v razmišljanje o strahovih in o nagibih, s katerimi premagujemo strah.

Zgled

Strah, ki se je začel pojavljati v meni pred odhodom v prostovoljni misijon v Angolo je bil prisoten v zelo majhnih količinah, saj je bilo pričakovanje in veselje, da grem v misijon preveliko, tako, da sem z željo in veseljem, nekako strah potlačil, ter sem na njega pozabil. Pred odhodom, sem se velikokrat spraševal, kako bo v kraju, kamor grem in tudi kako se bom sporazumeval v njihovem jeziku, saj sem poznal zelo malo njihovih besed. Vendar se s tem nisem preveč obremenjeval, saj sem komaj čakal, dan ko grem v Angolo. Tudi ko sem zbolel v Angoli za malarijo, me nič ni postalo strah, ampak sem bil jezen, saj sem moral ležat v postelji, med tem ko bi lahko bil zunaj in pomagal Angolancem. Strahove, ki se pojavljajo v meni, večkrat vzamem pozitivno kot nekakšen izziv. Če bi se že ob prvem strahu ustavil, ne bi prišel mogoče do Angole ali pa do tistega kar si želim, tako pa se z njim spopadem in ga poskušam premagati. Za vsakim strahom, ki ga sem premagal, me je naredilo še bolj močnega in bolj samozavestnejšega. Če me postane česa strah, vem, da je to zame nekaj pozitivnega in dobrega, ter je moja osebna motivacija za naprej. Pred tem, ko sem prišel do teh spoznanj, sem strah jemal kot nekaj negativnega, kar je bilo slabo, saj se je ta strah velikokrat postal resničnost. Hvala Bogu tega več pri meni ni, ko sem začel na strah gledat z druge strani. Za vsaki strah oz. pred dogodkom, si vzamem trenutek zase in za Gospoda. Meni osebno večkrat pomaga osebna meditacija, kar pomeni, da si naredim glasbo, ki mi tisti trenutek najbolj ugaja in odprem sveto pismo, kjer se odpre, ter preberem odlomek in ga pa minut premišljujem. Včasih se zgodi, da je v svetem pismu kak stavek, ki se navezuje na moj strah, o tem razmišljam, kaj mi s tem želi Bog povedati, če pa tega ni, pa preko molitve vzpostavim odnos z Bogom. Sprašujem Boga, kaj naj naredim, kako se lotiti strahu, da ga premagam. Tako dobim odgovore in to me naredi močnega in zelo dobre volje.

Strah spremenim v pričakovanje in se ga že veselim, da ga bom premagal. Pred njim, pa si še samo povem: » Bog, pomagaj mi!« In s tem je strah premagan.

Hieronim Belak – misijonski
prostovoljec

Pogovarjamo se o svojih strahovih (npr. biti animator), kako jih premagati in kaj nam je lahko v pomoč, da le-te premagamo.

Animator – Kristusov pričevalec

Animator v skupini pove svojo izkušnjo animatorstva in nagibe, ki ga vodijo pri tem poslanstvu. Izhajajoč iz lastne izkušnje pove, kako on poskuša živeti odgovornost za mlade v družbi in Cerкви. Pomembno je poudariti, da sočutje do bližnjega in humanizem zgolj na človeški ravni nista dovolj, ampak je glavo vodilo vsakega našega dejanja Kristusova ljubezen.

Sklep za postni čas

V skupini si vzamemo tudi nekaj časa za pogovor o naši pripravi na veliko noč. O smislu in namenu našega posta in postnega časa. Če je čas in smiselno si vsak udeleženelec napiše konkretne sklepe za postni čas.

NEDELJA DOPOLDNE

Osebna refleksija v skupini

Animator povabi udeležence, da naredijo kratko osebno refleksijo.

1. Kaj sem izvedel novega o sebi?
2. Kaj sem novega izvedel o mladosti?
3. Kaj sem spoznal za življenje?
4. Kaj želim za prihodnost?
5. Moj sklep teh duhovnih vaj je ... ?

Skupna refleksija

1. Splošna ocena duhovnih vaj!
2. Počutje v skupini? Bil sem zadovoljen ... Raje bi videl, da bi ...
3. Kako sem zadovoljen z animatorji? Rad bi jim povedal ...
4. Kako sem ocenjujem svojo udeležbo na PDV? Česa se bom najbolj spominjal?
5. Kako bi ocenil temo letošnjih duhovnih vaj? Kaj se mi je zdelo najbolj konkretno?